

Ladislav Bogнар

Profesorice Hnosić i Kurikulić o kreativnosti

Hnosić: Joj kolegice, pa kaj se do događa u našoj školi? Ona naša pedagoginja je naskroz ponorela. Ženska se vratila s nekog tamo seminara o kreativnosti i sad pravi cirkus po školi.

Kurikulić: Joj da. I ja samo gledam što se to radi i ne mogu doći k sebi.

Hnosić: Pa molim vas lepo donela je neke šešire pa sad traži da i mi mijenjamo šešire kad držimo nastavu. Kaj god. Ja joj ne bum delala norca od sebe.

Kurikulić: Kaže da je to izmislio neki De Bono i da je to novi način razmišljanja i da ga treba koristiti u nastavi kako bi djeca bila kreativnija. I kaže, molim vas, da bi to trebalo posebno koristiti na fizici i matematici. Zamislite na što bi to izašlo. Kao da nam đaci i ovako ne piju dovoljno krvi i ne provociraju nas.

Hnosić: Ma da, taj ... Bombono. I ja sam to čula. I ona nova iz engleskog se skompala s njom. I ja sad samo gledam što će novo izmisliti i kakav će se škandal dogoditi. Svašta čujem o toj njenoj nastavi.

Kurikulić: Da, da i sad molim vas, umjesto da uče engleski oni slave rođendane, plešu i pjevaju, prave kolače. Kakva je to nastava?! Zar se tako uči strani jezik? A i naša glazbenjakinja im se priključila pa sad kao svi nešto komponiraju. Ne znam kud ćemo sa svim tim kompozitorima.

Hnosić: A jeste čuli za ovu našu iz hrvatskog. Ona, prosim vas lepo, sad koristi nekakve provokacije. Deca kod nje učiju kak bi to bilo kad bi drveće hodalo, a za zadaću im je dala da napišeju „Kad bi kuće hodale“. Pa zar to nisu bedastoće?

Kurikulić: Joj, al' jestel' čuli dalje što je bilo? Roditelji su tražili da ju se smijeni jer da nije normalna kad daje takve glupe zadaće.

Hnosić: Ma šta kažete! To mi je prvi glas.

Učenica: (Utrči) Profesorice, profesorice!

Hnosić: Zar ne vidiš da razgovaram s profesoricom. Odmah izađi van! Kakvo je to ponašanje?

Učenica. (Izlazi)

Kurikulić. Dakle ova današnja djeca. Pa to ne zna nikakvog reda. Jeste vi vidjeli kako je upala... i ne da se van.

Hnosić: Ja sam zgrožena i nemam reči. Gleđ'te kak mi samo srce lupa od uzbuđenja. Strašno! Ta današnja omladina! Sve je to nedostatak kućnog odgoja. Ali gde smo ono stale?

Kurikulić: Meni je pedagoginja predložila, molim vas, da u matematici ne govorim djeci kako se rješavaju neki zadaci nego da sami traže rješenja. Da im dam jedan zadatak i da oni smisle što više mogućih rješenja. I, nećete vjerovati, da pišu pjesme o matematičkim operacijama. Pa molim vas lijepo zar to nije glupost. Pa zna se kako se radi matematika. Kud bi ja stigla da djeca sama smišljaju rješenja, da pišu pjesme i da se igraju s njenim šeširima.

Hnosić: A meni je prosim vas lepo rekla, da deca otplešeju molekulu koju učimo. Kaj to nisu bedastoće? Sad budemo plesali na kemiji. Joj da, i rekla mi je da napišeju priču o žabi koja je odlučila biti kreativna. Kaj god! Ja nisam tri dana mogla doći k sebi. Pa to je KEMIJA i BIOLOGIJA, to je ozbiljna znanost.

Kurikulić: Joj da, a meni je sva usplahirena pričala kako je na seminaru neka pričala o fizici iz špajza i matematici s placa. Pa molim vas zar se može od fizike i matematike praviti takav skandal. Da se fizika i matematika srozaju na špajz i plac pa to nema nigdje. A kad sam joj rekla da su djeca grozna na nastavi i da ništa ne paze rekla je, nećete vjerovati, da uzmem lutku i da će to djeci privući pozornost.

Hnosić: No, krasno. Sad budemo delali i špilšul od škole!

Učenica: Joj profesorice, pauk...

Hnosić: Pa dobro, kaj je tebi. Izlazi van i ne ulazi dok te ja ne pozovem! Jesi li me razumela?

Učenica: (Izlazi)

Hnosić: Vidite vi to! Ta deca stvarno više nisu normalna. Pauk kaže. Sad je ja, kao profesor biologije i kemije, još trebam braniti od pauka. Kaj ne?

Kurikulić: Da sad im je to fora: svi se kao boje pauka. Ta djeca su svake godine sve gora i gora. Kako koja generacija dođe svaka je sve lošija. Ja stvarno ne znam kuda to sve ide.

Učenica: Ali profesorice, pauk odvozi Vaš auto!

Hnosić i Kurikulić: Ju, ju... (trče van). Pa što ne govoriš... Zar ti nemaš jezik... Ovako ponašanje... Strašno... Grozno...

